

Sygn. akt II KZ 35/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **M.S.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 października 2016 r.,

zażalenia skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 12 sierpnia 2016 r., sygn. akt V Ka (...),

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt V Ka (...),

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w P. nie uwzględnił wniosku skazanego M.S. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt V Ka (...).

Zażalenie na to postanowienie złożył skazany. W uzasadnieniu podniósł, że został wprowadzony w błąd przez obrońcę z urzędu, który telefonicznie zapewnił go o tym, że 7-dniowy termin na złożenie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku biegnie od daty doręczenia tego wyroku skazanemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle analizy akt sprawy brak jest podstaw do podważenia zasadności leżącego u podstaw zaskarżonego postanowienia ustalenia, że niedotrzymanie przez skazanego terminu zawitego do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych, w ujęciu art. 126 § 1 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że przyczyny niezależne od strony to takie, których strona nie mogła usunąć i dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 1997 r., II KZ 29/97, Prok. i Pr. 1997, nr 6, poz. 9).

W niniejszej sprawie sytuacja tego typu nie wystąpiła. Jako przyczynę od strony niezależną nie mogło być w żadnym razie uznane błędne pouczenie skazanego przez jego obrońcę o dacie, od której bieg zaczyna termin do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, w sytuacji gdy został on w sposób prawidłowy pouczony przez Sąd o sposobie, terminie i trybie zaskarżenia kasacją wyroku sądu odwoławczego (k. 139). Jeżeli mimo to miał wątpliwości co do tego pouczenia, mógł zwrócić się do Sądu Okręgowego w P. o ponowne, jeszcze bardziej precyzyjne jego przedstawienie czemu, co oczywiste, nie stało na przeszkodzie pozbawienie wolności. Skoro skazany tego nie uczynił i od doręczenia mu pouczenia w dniu 31 maja 2016 r. do dnia 7 czerwca 2016 r. nie podjął żadnych czynności, to obecnie nie może powoływać się na brak świadomości co do terminu wystąpienia z wnioskiem o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, jako przyczynę uzasadniającą przywrócenie mu terminu zawitego do jej dokonania.

W opisanych warunkach uznać należało, że nie został skutecznie zakwestionowany fakt, iż niedotrzymanie terminu do złożenia wniosku w trybie przewidzianym w art. 524 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k. nastąpiło z przyczyn zależnych wyłącznie od skazanego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.

[as]

r.g.